

BREDASCHE

COURANT.

Staat-, Letterkundig

en Wetenschappelijk

NIEUWS-

BLAD.

DINGSDAG

25 JUNI.

LOTING VOOR DE SCHUTTERIJ.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BRED A, maken bij deze aan de belanghebbenden bekend:

Dat de Loting voor de Schutterij, tusschen de ingeschrevenen van dezen jare, zal plaats hebben onder toezigt eener Commissie uit het Bestuur, ten Stadhuijze alhier, op *Donderdag den 27sten Junij* aanstaande, des voormiddags te 10 ure precies; — wordende de belanghebbenden bij deze uitgenoodigd, zich ter plaatse en op dato voormeld te laten vinden, ten einde aldaar voor de dienst der Schutterij te Loten of zulks door behoorlijke gevolmagtigden te laten doen; — zullende voor hen die persoonlijk afwezend blijven, er zich niet op voorenstaande wijze hebben doen vertegenwoordigen, door een der leden van de commissie worden getrokken.

Voorts is aan de belanghebbende personen, bij de Loting alsnog de gelegenheid opengesteld, om de redenen van vrijstelling, waarop sommigen aanspraak zouden mogen maken, ter kennis van de voornoemde commissie te brengen, met aandauiding van het artikel der Wet en het onderdeel van dien, waarop zij hunne reclame hebben gegrond.

En opdat niemand hiervan onwetendheid zou kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks te doen binnen deze Stad gebruikelijk is.

Breda, den 17. Junij 1844.

De ROY, vl.
Ter ordonnantie van dezelve,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK.

PARIS.

De kamer der afgevaardigden zet de beslandsdingen nog voort over den ijzeren spoorweg van Parijs naar Lyon. — Inmiddels heeft het gouvernement reeds aan de kamer der pairs het doot eelste gemelde kamer aangenomen ontwerp betrekkelijk den spoorweg van Orleans naar Bordeaux aangeboden. De spoor waarmede dit is geschied, komt waarschijnlijk voort uit een amendement dat de heer *Cremieux* als bij verrassing in de kamer der afgevaardigden heeft weten te doen doorgaan, en hetwelk de leden der beide kamers uitsluit van alle deelneming aan de spoorweg-ondernemingen. Het ministerie, zegt men, vertrouwt dat de kamer der pairs dit zal verwerpen; evenwel laat het zich in de motieven, het ontwerp vergezellende, met de meeste bezadigheid over gezegd amendement uit, als niet geheel zonder vrees van eenige botsing tusschen de beide kamers. Na de zitting van gisteren hebben een vijftigtal pairs zich vereenigd om over dat punt te beraadslagen.

Aan de kamer is rondgedeeld het rapport over het budget, opgemaakt door den heer *Bignon*, een arbeid die 400 bladzijden bedraagt; de aangevraagde uitgaven bedragen 1,276,106,791 fr., waarop de commissie eene reductie voorslaat van 3,790,766 fr.

Het legerkamp van de Moezel is thans voor de ontvangst der troepen gereed. Al de kampementstukken zijn nieuw; de tenten zijn veel verbeterd, niet alleen door vereenvoudiging, maar ook door het gebruik van zoogenaamde ventilateurs, eene soort van venster die men naar goedvinden open en sluiten kan en waardoor dus de lucht in de tent gezuiverd wordt, zijnde een groot voordeel voor de soldaten, waarvan er 16 in een tent zijn gelegd. Alle tenten zijn 6 Ned. ellen lang en 4 breed. Het kamp is ingerigt voor 35000 man en zal bestaan uit 15 regementen infanterie, 8 regementen kavallerie, 2 bataillons jagers van Orleans, 8 batterijen rijdende artillerie en verscheidene kompagnien genietroepen. De troepen worden in het eerst gedeelte der volgende maand in het kamp verzameld. De hertog van Nemours zal er het opperbevel voeren; er zullen groote spiegelgevechten en andere oefeningen gehouden worden, waaronder eene bestorming der stad Metz.

Men heeft tijdingen uit Algiers tot den 16den dezer door de *Kille de Bordeaux*, aangebragt. De zaken van Marocco zijn velen, en het gemoeien. Men had van geen nieuwe vijandelijk

heden vernomen, die ook naar de reeds vroeger gegeven berichten waarschijnlijk zijn. Intusschen was de maarschalk *Bugeaud*, aan het hoofd der troepen die hij met het oog op van Oud vertrokken, om zich met den generaal *Lamorieux* in het kamp van Lala-Maganna te vereenigen. De maarschalk had onder dagteekening van den 10den een brief geschreven, waarin hij meldt, dat hij genoodzaakt geweest was zijn marsch te matigen, uit hoofde van de sterke hitte, die bij een aantal soldaten hersenontstekingen had doen ontstaan. Het dagblad van Toulon, *la Sentinelle de la Marine*, voegt bij deze berigten, dat *Abd-el-Kader* aan het hoofd van 18000 Arabieren op het betwiste grondgebied stelling had genomen. — Voorts schrijft men uit Toulon, dat de Prins van Joinville er gewacht werd en men zich er bezig hield met veel oorlogsmaterieel aan boord der schepen te brengen die tot de expeditie des Prinsen behoorden. Het 3de bataillon infanterie der marine, hetwelk eigenlijc voor de bewaring der kolonien en der tuighuizen is opgericht, heeft bevel bekomen, om een oorlogsbataillon, sterk 700 man, te vormen, welke troepen onmiddellijk moesten worden ingescheept, even als twee kompagnien artillerie der marine.

In de audientie van de eerste kamer van het koninklijk gerechtshof van gisteren, onder voorzitting van den eersten president, heeft zich weder geen enkel advocaat laten vinden. De zaken ter rolle aanhangig zijn opgeroepen, maar daar geen advocaten tegenwoordig waren, maar wel een aantal avoués, zijn op hun verzoek de behandeling dier zaken acht en veertien dagen uitgesteld.

De tijdingen den dag, dat de reis der koningin naar Barcelona en de zamenkomst van vele staatsleden aldaar, in verband staat met een ontwerp, om de orde van zaken van voor 1837 bij besluit te herstellen.

Men heeft berigten van zeer ernstigen aard uit Montevideo ontvangen. De Fransche admiraal *Lahé* had, ingevolge de hem van hier gegevene voorschriften, aan de Franschen, die als een afzonderlijk legioen de wapenen voor het bewind van Montevideo hadden opgevat, gefast deze neder te leggen, of dat zij de hoedanigheid van Franschman zouden verliezen. Hieraan niet voldaan zijnde, zoo deelde de admiraal eene nota aan de ministers van Montevideo mede, om van hen de ontwapening der Franschen te eischen, met bedreiging, dat ingeval binnen tweemaal 24 uren geen bevelschrift tot dat einde werd genomen, de vriendschappelijke betrekkingen tusschen beide landen zouden ophouden. De Franschen in Montevideo namen nu het besluit, het legioen te ontbinden, en de wapenen neder te leggen; het bewind noodigde hen daartoe uit; maar daarop heeft het meereendeel der Franschen zich tot Montevideers verklaard en op nieuw de wapenen als zoodanig opgevat.

Een en ander heeft hier drepen indrak gemaakt; men wil het gebeurde weder aan de zwakke staatkunde van den heer *Guzot* naar buiten. De *Constitutionnel*, het orgaan van den heer *Thiers*, laat er zich hevig over uit, en men verwacht nieuwe interpellaties.

Ter beurze van heden (22 Junij) waren genoteerd: 5 pCt. 122,15; 3 pCt. 82,55; Nap. r. 99,75; Spanje 31 1/4; 3 pCt. 35; Rom. L. 104 1/2.

ENGLAND.

LONDEN, den 22sten Junij.

Den 19den Junij heeft de lord-mayor van Dublin met spoedezigtigheid in het Buckinghamse paleis te Londen aan koningin *Victoria* het verzoekschrift aangeboden, waarbij de gemeenteraad van Dublin ten behoeve van *Daniel O'Connell* en zijne vrienden verzoekt, dat zij hem de koningin heeft, na het voorlezen van het verzoekschrift gend antwoord gegeven.

Ik dank u voor de nieuwe verzoeken, die u mij heeft aangeboden. Ik wil u aan mijn persoon en aan mijn naam, dat ik het verzoeken besluit doen kennen, en de onschiktheid der wet te handhaven en de onschiktheid der wet te handhaven, aan wie de beedeeling des

regts is toevertrouwd, te eerbiedigen. Indien er dwalingen in de handelingen dier hoven zijn ingeslopen, zijn die toch voor herziening vatbaar, en zullen zij door het opperste gerechtshof in het hoogste beroep worden hersteld. De getrouwe uitvoering der wet wordt door mij als het zekerste middel van behoud voor de regten en vrijheden van mijn volk beschouwd."

Dienzelden 19den Janij is ook het gelijksoortig verzoekschrift van den gemeenteraad van Dublin bij het huis der gemeenten ingediend.

In het hoogerhuis zijn lord *Aberdeen* nog eenige vragen gedaan nopens den voorslag van Don *Carlos*, betreffende een huwelijk van een van deszelfs zonen met de koningin *Isabella*. Het blijkt uit de nadere ophelderingen van lord *Aberdeen*, dat Don *Carlos*, in geval van zoodanig huwelijk, zijne vorderingen op den troon zou opgeven, ter gunste van den bedoelden zoon, oordeelende de Vorst dat dit eene voegzame wijs van regeling der zaak zou zijn, en tot beslechting van het geschil tusschen grondwettige en alleenheerschende regering in Spanje. Lord *Aberdeen* gaf te kennen, dat hij zich niet al de beschouwingen des Vorsten niet had ingelaten, maar zonder eenige aanmerking den hem gedanen voorslag aan de Spaansche regering had onderworpen.

Gisteren heeft de heer *Peel* het reeds voor eenige dagen verbreid gemaakt in het Lagerhuis bevestigd, dat namelijk de lord-luitenant van Ierland, graaf *Grey*, zijn ontslag uit die betrekking had aangevraagd. Men wil dat zulks op aansporing van het gouvernement zelf zou zijn.

Het standbeeld van den Hertog van *Wellington* met het voetstuk kost 9000 pond sterling, welke door vrijwillige inschrijvingen zijn bijeengebragt. Het Gouvernement heeft het metaal, dat 15000 pond st. gekost heeft, gegeven. De krijgsman is voorgesteld in het gewaad dat hij in den slag bij Waterloo droeg. Het standbeeld is het werk van den beeldhouwer *Sir Francis Chantrey*, die het vorige jaar is overleden. Een zijner beste leerlingen, de heer *Weeks*, heeft er de laatste hand aan gelegd.

Gisteren stonden de 3 pCt. gec. 99 drie achtste; Ned. 2 pCt. 62; 5 pCt. 100/8; 4 pCt. 94/8; Braz. 79; Mexiko 34 3/4; Port. 47 1/2; Spanje 23 3/4.

N E D E R L A N D E N .

BREDA, den 23sten Junij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van II. Zaterdag is beraadslaagd over het ontwerp van wet tot regeling van het gebruik van het batig slot der Oostindische geldmiddelen over 1843.

De heer *Gouverneur* onderzoekt te dezer gelegenheid den zin van gebruik der koloniale remises bij de wet geregeld zou worden, gelijk de wet de andere inkomsten van den Staat regelt. De begrooting of de rekening der kolonien moet niet door eene Staatscommissie, maar door de Staten-Generaal zelve beoordeeld worden, al ware het dan ook noodzakelijk, eene verandering in de Indische begrooting te brengen. Anders uitgelegd, heeft art. 59 zijns inziens, geene beteekenis.

De heer *Faber van Riemsdijk* vraagt inlichtingen nopens het verschil, dat er bestaat tusschen het cijfer van het batig slot, hetwelk in de voordragt vervat is, en het bedrag daarvan, vroeger opgegeven. Hij meent ook, dat verschillende posten, als de bijdrage aan de Akademie te Delft, die voor de stoomsleepdienst enz. op de Staatsbegrooting moesten voorkomen. Wat de uitlegging betreft, die aan art. 59 der Grondwet behoort te worden gegeven, zij komt hem voor alleen deze te zijn, dat het gebruik van het batig slot, beschikbaar ten behoeve van het Moederland, bij de wet worde geregeld. Dit geschiedt hier; dus acht hij de voordragt overeenkomstig de Grondwet.

De heer *van Golstein* vindt zulks niet. Men wil hier alleen de bestemming van het koloniaal saldo regelen. De redenaar gelooft, dat de Grondwet meer heeft gevorderd; dat dezelve ook de regeling van het batig slot wil. De spreker brengt de geschiedenis van de Grondwet-herziening bij, tot staving van zijne meening. Volgens het stelsel der Regering, werden de Overzeesche Bezittingen als domeinen van de Kroon beschouwd, en zij zijn toch bezittingen van den Staat. Om naar die opvatting geheel te handelen, moet men de regeling van het batig saldo aan de wet overlaten; moet de vertegenwoordiging nagaan, welke de koloniale uitgaven zijn, en het overige eerst regelen. De ware kracht der vertegenwoordiging is gelegen in de regeling der ontvangsten en uitgaven. Onttrekt men nu een deel daarvan aan de vertegenwoordiging, dan wordt de kracht van dezelve verloor. Met de verwerping van de voordragt zal niets worden gekrenkt.

De heer *van Panhuys* meent, dat de Kamer, volgens art. 59 der Grondwet, en vooral naar aanleiding van de geschiedenis van dat artikel, niet anders dan de regeling van een vermoedelijk batig slot kan vorderen. Hij kan aan de tegenwoordige voordragt zijne goedkeuring dan ook niet hechten; dit doet hem leed, daar hij in eene andere betrekking onlangs in staat is geweest, zich te overtuigen, dat de wijs, waarop de belangen des Rijks, voor zoo veel de verhooging van het batig saldo betreft, worden behartigd, alle goedkeuring verdient, en dat werkelijk het tegenwoordig hoofd van dat

departement het vertrouwen waardig is, dat door de Kamer in hem steeds is en wordt gesteld.

De heer *Duymaer van Twiss* oordeelt, dat de Staten-Generaal het gebruik van het geheele batig slot moeten regelen.

De heer *Verwey-Mejan* verklaart zich voor het ontwerp. Het beantwoordt, zijns inziens, geheel aan het voorschrift van art. 59, zoo als hetzelfde is vervat. De redenaar neemt aan, dat de kolonien bezittingen van den Staat zijn, dat derzelve inkomsten zijn inkomsten van den Staat. In 1840, echter, heeft de eigenaar zich verstaan met den opperbestuurder, eerstelijk over de wijs van verantwoording, en ten tweede over het gedeelte der reventen, dat hij voor zich wenschte te behouden. Nopens het eerste punt, heeft de eigenaar genoeg genomen met het opperbestuur, met mededeeling ontvangende van de laatste staten van ontvangsten en uitgaven. Of dit goed zij, is thans de vraag niet. De wet is duidelijk; wat er geleverd wordt, is genoegzaam; hij is onderwerping en gehoorzaamheid aan de wet verschuldigd.

De heer *Lusae* wederlegt den vorigen redenaar. Het door hem gekozen voorbeeld is verkeerdelijk nitgelegd. Ook de spreker neemt aan, dat de bezittingen aan den Staat behooren, en dat deze een opperbeheerder heeft. Men heeft echter ondervonden, dat, van af 1815, die opperbestuurder en zijne medebestuurders zich te veel, oneindig te veel magt hebben toegeëigend. In 1840 heeft de eigenaar te kennen gegeven, dat hij bepalingen wilde voorgesteld hebben, ten gevolge waarvan de opperbestuurder de handen niet meer zoo ruim zou hebben. Er werden alstoen twee bijvoegingen gemaakt. Wanneer nu door de gedane interpretatie het artikel van minder kracht zou worden, dan zou men zeggen, dat de eigenaar op eene kunstige en allerlistigste wijs was bedrogen. Dit kan men intusschen toch nooit van den opperbestuurder, noch van zijne medebestuurders vooronderstellen. De bedoeling is geweest, meerdere beperkingen te maken. De spreker acht het niet onmogelijk, dat juist om art. 59 de Regering het stilzwijgen over de herziening van de Grondwet bewaart. Wellicht zou, bij zulk eene herziening, het allervreemdste verschijnsel verdwijnen, dat er twee begrootingen in één land bestaan, waarvan eene, die der kolonien, wel zoo groot als de andere, aan de kennis van 's lands vertegenwoordiging word onttrokken. Ten slotte zegt hij, dat hij gaarne zijne stem voegt bij den lof, aan het hoofd van het departement van Kolonien toegezwaaid. Hij acht zich gelukkig, te erkennen, dat zulk een uitnemend Staatsman de zaken van dat departement bestuurt, die zich door trouw, eerlijkheid en nauwgezetheit onderscheidt. Het doet hem slechts leed, dat hij nopens het onderhavige punt met hem in gevoelen verschil.

De heer *Bruce* meent, dat men niet alleen op de letter der Grondwet, maar op de geest, en vooral op de antwoorden, in 1840 door de Regering gegeven, dient te letten. Hij heeft intusschen geen overwigtig bezwaar tegen de voordragt.

De heer *van Dam van Isselt* zegt, dat uit de gehonden beraadslagingen dit kan worden opgemaakt, dat art. 59 der Grondwet voor zeer verschillende uitleggingen vatbaar is, en dat hij niet begrijpt, waarom die uitlegging plaats moet hebben, in strijd met de werkelijke belangen van het Nederlandsche volk. Gaat de uitlegging op, door vorige sprekers aan het artikel gegeven, dan zou het gevolg daarvan wezen, dat de minister voor de kolonien alleen verantwoordelijk ware voor de f 80,000, die op de begrooting van zijn departement voorkomen, doch dat Z. Exc. zou kunnen beweren, dat hij, ten aanzien van alle andere uitgaven slechts de uitvoerder geweest is van de bevelen des opperbestuurders. De redenaar meent, dat, wanneer men het regt heeft, om over een deel der rekeningen te beschikken, men de bevoegdheid heeft, om over de geheele rekening te oordeelen. Het kon in 1840 nimmer de bedoeling geweest zijn, dat men achteruit zou gaan. Dit strijdt met de geschiedenis en de gezonde uitlegging, aan art. 59 te geven.

De heer *Bruce* licht het door hem gezegde nader toe.

Z. Exc. de Minister van Kolonien heeft de voordragt in eene breedvoerige rede verdedigd. Z. Exc. betoogde, dat er geene betere wijs van regeling van het batig slot bestaat. Na de herziening van de Grondwet, kan er geen zekerder middel gevonden worden, om tot de bepaling van dat saldo te geraken. De Minister hield vol, dat verscheidene wezentlijke koloniale uitgaven, zoo als pensioenen, verlofs-traktamenten, enz. uit de opbrengst der producten in het Moederland dienen te geschieden. De regeling van die Indische uitgaven zou, volgens Z. Exc., eene inmenging zijn der Kamer in zaken, waarvan het beheer alleen aan den Koning is opgedragen. Wat aangaat de meening van art. 59 der Grondwet, herinnert Z. Exc. aan het verhandelde in de commissie tot opstelling van de Grondwet in 1815, ten betooge, dat onder het opperbestuur ook de wetgevende magt begrepen was. Ook uit andere omstandigheden poogt Z. Exc. te staven, dat dit de ware meening der Grondwet is. Z. Exc. zou het trouwens ook schadelijk en gevaarlijk achten, indien het anders ware, en betoogt zulks uit de eigene geschiedenis en die van de Britsche volkplantingen. Het staat toch vast, dat de kolonien van den Staat naar andere beginselen en wetten moeten geregeerd worden, dan die van het moederland.

Na nog eenige discussiën is men ter stemming overgegaan, en is het wetsontwerp aangenomen met eene meerderheid van 43 tegen 9 stemmen. Tegen hebben gestemd de heeren van Rechteren, Duymaer van Twiss, Gouverneur, van Goltstein, Tresling, van Panhuys, van Rosenhal, van Dam van Isselt en Luzac.

Op voorstel van de heeren Duymaer van Twiss en Luzac wordt besloten, ook de rapporten der Staatscommissiën over 1841 en 1842 te doen drukken en ronddeelen.

De openbare zitting wordt daarna opgeheven en veranderd in eene met gesloten deuren. (Met de zitting van heden zijn de werkzaamheden der Kamer voor dit jaar, naar men verneemt, afgelopen.)

— De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft zich in hare zitting van Zaterdag vereenigd met de beide volgende, haar door de Tweede Kamer toegezonden ontwerpen van wet, als: 1° met dat tot dekking der kosten voor de uitlozing der Vlaamsche wateren; en 2° met dat tot verhooging der begrooting over 1844 en 1845, ten behoeve der Vriesche wegen.

— De nota, door de Regering aan de Kamer overgelegd, houdende de aanwijzing der slotsommen van het besluit van 13 April 1844 (Staatsblad n° 23), is van den volgenden inhoud:

„Het besluit van Z. M. van den 13 April. laatstleden, n° 89 (Staatsblad n° 23), waarvan een exemplaar hiernevens is gevoegd, betreffende het overbrengen van 5 per cents losrenten ten laste van 's Rijks Overzeesche Bezittingen in 4 per cents obligatiën, heeft de volgende slotsommen opgeleverd:

1°. De inschrijvingen hebben bedragen voor 5,620 aandelen, om in geld te betalen, en dus f 950 voor ieder aandeel, of te zamen f 5,339,000, voor 17,135 aandelen, om in 5 per cents losrenten te betalen, te zamen 22,755 aandelen. 2°. De stortingen van die deelneming hebben plaats gevonden, in geld te zamen f 5,339,000 in losrenten f 17,135,000; weshalve de geheele operatie is afgelopen; zijnde van het in geld gestorte eene som van f 976,695 besteed tot voldoening van de f 57 per aandeel, aan de deelnemers in losrenten, volgens 1° van art. 2 van het besluit, — één vierde ten honderd courtage voldaan, — en een bedrag van f 4,300,000 vijf pct. losrente afgelost; ten gevolge waarvan tegen de f 22,755,000 vier pct. obligatiën, waarvoor de receipten zijn uitgegeven, ingetrokken en vernietigd zijn f 21,435,000 vijf pct. losrenten, en een saldo tot dekking der onkosten is teruggehouden, dat naar alle waarschijnlijkheid niet ten volle zal behoeven te worden gebruikt.”

— Zijne Majesteit heeft, bij onderscheidene dezer dagen genomen besluiten, goedgevonden:

1°. aan den gepensionneerden generaal-majoor der artillerie A. Bijleveld het voortdurend dragen te vergunnen van de tegenwoordige activiteits-uniform der generaals, en aan den gepensionneerden luitenant-kolonel der infanterie, met den rang van kolonel, F. J. van Wintershoven, het dragen van het activiteits-uniform van het wapen waartoe hij heeft behoord.

2°. aan den 2den luitenant E. T. van der Wijck, van het 3de regiment dragonders, eervol ontslag uit de dienst te verleenen;

3°. aan den 1sten luitenant J. W. Schutter, van het 1ste regiment infanterie, het pensioen volgens zijnen rang;

4°. aan den 2den luitenant G. E. L. van Preusschen, van het 8ste regiment infanterie, eervol ontslag uit de Nederlandsche dienst, ten einde definitief in Luxemburgsche dienst over te gaan, en het vroeger verleend eervol ontslag uit de Nederlandsche dienst van den 2den luitenant J. C. S. Gosenson, in te trekken en denzelven te plaatsen bij het 3de regiment infanterie;

5°. aan de 2de luitenant J. M. Noltenius van Elsbroek, van het 2de regiment lensiers en jhr. S. E. P. A. van Harencarspel Eckhardt van het wapen der cavalerie in Oost-Indië, laatstgemeld thans met verlof hier te lande, te vergunnen onderling van corps te verwisselen.

en 6°. den gepensionneerden 1sten luitenant J. de Ridder, laatststelijk gediend hebbende bij het regiment grenadiers en jagers, bij gunstige uitzondering en zonder eenige gevolgtrekking voor anderen, den rang van kapitein toe te staan, zonder bezwaar der schatkist.

— De gewone jaarlijksche vergadering van den raad der Nederlandsche Handelsmaatschappij werd jongstleden Woensdag te Amsterdam geopend met eene aanspraak van den Heer President dier Maatschappij, waarbij de jongste gang en tegenwoordige stand der zaken en aangelegenheden van dat handels-lichaam, vooral met betrekking tot het met ultimo December 1843 geëindigde negentiende boekjaar, werden vermeld en aangewezen; terwijl tevens bij de voornaamste bijzonderheden, het thans loopende boekjaar betreffende, werd stil gestaan. Het geleverde overzicht deed zien, dat de vrees voor aanmerkelijke verliezen, zoo ten gevolge van den lagen stand der prijzen van de meeste koloniale producten, als wegens wanbetalingen in Indië en de belemmeringen, welke den lijnwaadhandel hebben gedrukt, maar al te zeer is verwezentlijkt geworden, en dat de gevolgen der jongste voor den handel in het algemeen moeilijke en schadelijke omstandigheden, zich ook voor de Maatschappij hebben doen gevoelen. — Trouwens, de aard en omvang harer betrekkingen en zaken moesten dit doen verwachten; doch zij mogt, desniettemin, aan het

ationale doel barer oprigting bij voortdaring gelukkig blijven beantwoorden. Met genoeg merkte men op, dat over het algemeen verbeterde prijzen van de wollen en katoenen stoffen in Indië aanvankelijk de bezwaren verminderen, met welke de lijnwaadhandel nog te kampen heeft; hetwelk, even als de verbetering der koffijprijzen in Europa, de hoop op gunstiger resultaten, in het vervolg, verlevendigt. Hare werkzaamheden allerwege, zoo veel mogelijk, met den loop der dingen in doelmatig verband brengende, is zij voortgegaan met op de belangen van handel, scheepvaart en nijverheid eenen zeer belangrijken invloed uit te oefenen, gelijk eene en andere hierna volgende, aan die aanspraak ontleende opgave, daarvan mede ten bewijze verstrekt; terwijl hare verrigtingen in zoo verre ook voor haar zelve eene gewenschte uitkomst opleverden, dat aan hare deelhebbers nog wederom eenig dividend over 1843 is kunnen worden verzekerd.

Met 168 schepen werden in 1843 bij de Maatschappij aangevoerd: 1,081,272 balen koffij, 235,662 kranjags of kanassers en 550 kisten suiker, en 12,471 kisten indigo en, zoo in publieke veiling als uit de hand, voor eene waarde van ruim f 41,000,000 aan koloniale producten verkocht; terwijl zij daarvan in de vijf eerste maanden van het thans loopende jaar reeds wederom voor een bedrag van nagenoeg f 22,000,000 te gelde maakte.

Zij bevrachte in 1843 in alles 163 schepen, eene ruimte van 63,594 uitleyende lasten uitmakende, en betaalde aan vrachten ruim f 11,200,000, en aan assurantie-premiën nagenoeg f 762,000.

Deze 22ste gewone vergadering van den Raad is gesloten, na wederom gekenmerkt te zijn geworden door de eenparige zucht van het bestuur dezer inrigting, tot behartiging dier algemeene volksbelangen, ten behoeve van welke de Nederlandsche Handelsmaatschappij werd daargesteld en aan welke zij tot hertoe zoo krachtadiglijk bevorderlijk mogt zijn.

De directie der Nederlandsche Handelsmaatschappij heeft voorts, in gevolge het 94ste der artikelen van overeenkomst, bekend gemaakt, dat door den Raad, in overeenstemming met de bepalingen van het 92ste en 9de der evengenoomde artikelen, besloten is tot de uitkeering van een dividend over het boekjaar 1843 ten bedrage van twintig gulden over elk aandeel groot f 1000, staande op naam, en verwittigt dien ten gevolge de houders van zulke aandelen, dat tot de betaling, tegen intrekking van het negende dividendbewijs, zal worden gevaceerd bij de Nederlandsche bank te Amsterdam en wel met 1° Augustus aanstaande.

— Uit Middelburg schrijft men van 19 Junij:

„Den 9 Julij aanstaande zal op het raadhuis te Neuzen worden aanbesteed, het maken van eenige werken voor de uitwatering der landen beoosten het kanaal van Neuzen, bestaande in: 1°. De aarden werken tot afsluiting van de kreek voor de sluis aan den Zwartten Hoek; het in gemeenschap brengen der waterleidingen van den Oostenrijkschen, Nieuw Papeschorre- en Smitschorre-Polders, met de waterleiding van de Zwarttenhoeksche Sluis; het verleggen der houten duikers van genoemde polders; het weder aanvullen en onderprofiel brengen der daardoor ontstane openlagen in de dijken; het delven der waterleiding in den Oostenrijkschen Polder, en het verlengen derzelve tot in den geul voor de Zwarttenhoeksche Sluis; het graven van een stroomkanaal, aanvangende in de Axelsche kreek, of het zijkanaal naar Hulst, en gaande van daar door den Butpolder en den dijk bij Schapenhout tot in de Spuikreek, en 2°. het maken van acht houten bruggen en eene gemtselde duikersluis.

„Heden heeft alhier plaats gehad de inwijding van de maatschappij tot bevordering van Landbouw en Veeteelt in Zeeland en de tentoonstelling van vee en voorwerpen ter dienste van den landbouw, zoo als die vroeger bij programma was aangekondigd. Eene ruime opkomst van leden en andere personen heeft van de algemeene belangstelling de ondubbelzinnigste blijken gegeven.

„Reeds vroegtijdig werd het vee van alle zijden, en wel voornamelijk uit het eiland Schouwen en Zuid-Beveland, ter tentoonstelling aangebragt. Het waren eene menigte inlandsche runderen zoo koeijen als jong vee, voorts een veertigtal paarden, zes stuks volbloeds engelsche Durhamsche kortgehoorde stieren, eenig melkvee en jonge vaarzen van hetzelfde ras, benevens inlandsche stieren; veredelde Leicester en Dishly schapen, en een broed veredelde varkens van het beroemde Berkshire met het Chinesche gekruiste ras. De drie ter keuring van dit vee benoemde commissiën besteedden den vroegen morgen ter vervulling harer taak.

„Ten elf ure werd in de concertzaal, door den voorzitter der Maatschappij voor een aanzienlijk getal toehoorders, waaronder ook veel vreemdelingen, de inwijdingsrede gehouden, waarbij een kort overzicht van de geschiedenis des landbouws werd gegeven en het hoe sedert de helft der vorige eeuw de landbouw in het noordelijk voorval poogde te herstellen, en de watersluis van de Zwarttenhoeksche Sluis zelf uitstrecte. Na de gelezing van de inwijdingsrede, toonde de spreker Frankrijk erlangde gevolgen te hebben vermeld, toonde de spreker aan, van hoe veel belang het was, dat Zeelands bewoners, en vooral de Zeeuwsche jongelingschap zich meer op de kennis der landhuis-

